

maa tilstræbe Bedring paa de Punkter, hvor Virksomhederne har givet Underskud.

Paa § 3, Rentekontoen, er Renten af Statsgælden og af Præferenceaktielaanen i Nationalbanken som Følge af Konverteringen af 1925 og Afbetalingen af Gælden til Nationalbanken samt af Kronestigningen gaaet ned fra 60 127 000 Kr. i 1925—26 til 52 831 000 Kr. i 1926—27, altsaa et gunstigt Resultat.

Paa § 5, Skatter og Afgifter, er Hovedresultatet, at det samlede Beløb er gaaet ned fra 405 924 000 Kr. i 1925—26 til 384 470 000 Kr. i 1926—27 eller med ca. 21½ Mill. Kr. Det er her Nedgangen i Udbyttet af Indkomst- og Formueskatten, som er det absolut dominerende, idet det er gaaet ned fra 147 Mill. Kr. i 1925—26 til 128⅓ Mill. Kr. i 1926—27 eller med 18⅔ Mill. Kr.

Paa de øvrige Skatter og Afgifter falder saa de resterende 2¾ Mill. Kr. Paa de indenlandske Forbrugsafgifter er der gennemgaaende Nedgang, som det var at vente paa Grund af den Prisnedgang, som Kronestigningen har medført, og den mindskede Forbrugsevne i det udprægede Kriseaar, som 1926—27 har været. Den største Nedgang viser sig paa Spiritusafgiften, som er gaaet ned med 3 127 000 Kr., dernæst paa Restaurationsskatten med en Nedgang af 2 843 000 Kr., Omsætningsafgiften med en Nedgang af 1 652 000 Kr. og Ølskatten med en Nedgang af 1 486 000 Kr.

Derimod viser Toldafgifterne en betydelig Opgang, nemlig fra 79 633 000 Kr. til 88 249 000 Kr. eller en Opgang med 8 616 000 Kr. Denne Opgang er jo ingenlunde af det gode, og den bliver saa meget desto bemærkelsesværdigere, som Prisnedgangen selvfølgelig har maattet paavirke i en ikke ringe Grad Indtægten af de mange værdifortoldede Varer, særlig adskillige vigtige Luksusvarer, i nedadgaaende Retning.

En mindre Opgang viser den indenlandske Sukkerafgift, med henved ¾ Mill. Kr., og Ejendomsskatterne med ca. ⅓ Mill. Kr.

Paa Udgiftssiden viser jo de forskellige Ministerier almindeligvis Nedgang. Paa Landbrugsministeriet er der en Nedgang fra 1925—26 paa ca. 2¼ Mill. Kr. Men naar dette Ministeriums Regnskab endnu staaer saa højt over Normalen som 17 410 000 Kr., medens der paa Finansloven kun var anslaaet knapt 13½ Mill. Kr., skyldes det det mægtige Beløb under Posten „Til Bekæmpelse af smitsomme Sygdomme hos Husdyrene“, som var 5 205 000 Kr., og som skyldes Mund- og Klovesygen. Paa Stats-

regnskabet for 1925—26 var det tilsvarende Beløb for Resten endda væsentligt større, nemlig 6 744 000 Kr. Efter den heldige Vending, der er indtraadt i Mund- og Klovesygen, kan man haabe paa, at vi bliver fri for disse mægtige Tillægsbevillingsbeløb paa denne Post i de nærmest følgende Aar.

En Sammenligning mellem Paragrafferne er naturligvis overordentlig vanskelig paa Grund af de Omlægninger, der har fundet Sted, og lignende. Paa Indenrigsministeriets og Socialministeriets Paragraffer skal jeg gøre opmærksom paa, at Aldersrenteudgiften er steget, dog kun ganske ubetydeligt, fra 42 512 000 Kr. til 42 669 000 Kr., Tilskuddet til Sygekasserne fra 13 917 000 Kr. til 14 337 000 Kr. og Udgifter i Henhold til Loven om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring fra 5 958 000 Kr. til 7 039 000 Kr., medens Udgiften i Henhold til Invalidforsikringsloven er sunket fra 5 547 000 Kr. til 4 324 000 Kr. Paa § 20 er Undervisningsministeriets Udgift sunket fra 71 392 000 Kr. til 67 370 000 Kr. Paa § 21, Krigsministeriet, er Udgiften sunket fra 41 096 000 Kr. til 37 766 000 Kr. Paa § 22, Marineministeriet, er Udgiften sunket fra 26 338 000 Kr. til 24 171 000 Kr. Paa § 23, Finansministeriet, har Udgiften været godt ½ Mill. Kr. større; dette skyldes, at 1926—27 har været et almindeligt Vurderingsaar for Ejendomsskyld og Grundskyld, hvorfor Udgiften paa denne Post har været 1 400 000 Kr. større end i 1925—26. Pensionsudgifterne er gaaet ned fra 16 163 000 Kr. til 13 530 000 Kr. Paa Formueparagraffen, § 26, har Indtægten været 102 745 000 Kr. eller henved 12¾ Mill. Kr. større og Udgiften 112 577 000 Kr. eller 8 105 000 Kr. mindre end budgetteret. Paa Finans- og Tillægsbevillingslov var der beregnet et Underskud paa § 26 af 30 605 000 Kr., og dette Underskud er paa Regnskabet blevet reduceret til 9 831 000 Kr., og da Driftsregnskabet er blevet 4 856 000 Kr. gunstigere end budgetteret, og da endelig Kassebeholdningen, der pr. 31. Marts 1926 paa Finansloven var anslaaet til 25 411 000 Kr., medens den nu regnskabsmæssigt viser sig at være 23 648 000 Kr., bliver Resultatet af alt dette, at medens man paa Finans- og Tillægsbevillingslov havde budgetteret en formindsket Kassebeholdning paa ca. 28½ Mill. Kr., blev den regnskabsmæssige Formindskelse kun 2 875 000 Kr., hvilket atter vil sige, at Kassebeholdningen, som paa Finans- og Tillægsbevillingslov var anslaaet til at skulle være 3 094 000 Kr. pr. 31. Marts 1927, i Virkeligheden regnskabsmæssig er 20 773 000 Kr. Dette kunde synes be-